

Limburgs

PLEKJE

COLUMN

Een plek in Limburg met een voor jou bijzonder verhaal. Dit keer geen 'diepte-interview' met een lezeres over haar bijzondere Limburgse plekje, maar deelt Annette -die inmiddels al bijna vijf jaar in Limburg woont- waar zij rust vindt.

Ontspannen kan op vele manieren, maar ik kom vooral tot rust in de natuur. Na een drukke dag vind ik het fijn om de natuur om mij heen te hebben. Daarom ben ik ook zo blij dat ik in Berg en Terblijt mag wonen. Zodra ik de deur van mijn huis uitstap, ben ik omgeven door de prachtige schepping.

Ik heb een vaste route die ik bijna dagelijks loop: een pad door glooiende heuvels en ruisende maisvelden, en heel vaak is er een buizerd die mij hoog in de lucht begeleidt. Op deze wandeling zie ik bijna de hele tijd de kerktoren van Berg en Terblijt. Die torent letterlijk overal bovenuit. Deze toren is mijn oriëntatiepunt, maar brengt me ook altijd weer tot rust. Als ik vol zorgen of vragen aan mijn wandeling begin, is daar altijd weer die toren. Met zijn smalle spits is het net een vinger die omhoog wijst. Zo zijn kerktorens ook gebouwd: als een heenwijzing naar boven.

Voor mij werkt het net zo. Als ik me erg druk maak over van alles en nog wat, dan kijk ik even naar die toren. En dankzij die toren kijk ik omhoog, en dan weet ik weer: ik sta er niet alleen voor, God is altijd bij me. Opgelucht wandel ik dan weer verder.